

Nr. C/1538/10
van het arrest

Nr. 2010/4451
van het repertorium

Nr.
2010 CO 559
2010 PGA 2650
2010 VJ11 555
van de zaak

- urbanisatie

- K.B.O.

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

1.
landbouwer,
geboren te
wonende te

,

Belg.

beklaagde

2.
huisvrouw,
geboren te op
wonende te
Belgische.
beklaagde

3.
militair,
geboren te op
wonende te
Belg.
beklaagde

4.
ondernemingsnummer
met zetel te

beklaagde

al de beklaagden vertegenwoordigd door Mr.
advocaat bij de balie van

Beklaagd van:

Te _____

de eerste en tweede als mede-eigenaars die de
opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting
hebben toegestaan of gedoogd

de derde en vierde als gebruiker-uitvoerder die tot de
werken opdracht hebben gegeven of ze hebben
uitgevoerd,

A/ Tussen 01 november 2006 en 31 maart 2007, op een
niet nader te bepalen datum

op het onroerend goed gelegen te
gekadastreerd of geweest zijnde

eigendom van de EERSTE en de TWEEDE
ingevolge akte van 4 oktober 1969 verleden voor
notaris met standplaats te

een open loods in metalen golfplaten voor het stallen
van landbouwalaam te hebben opgericht zonder
voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het
college van burgemeester en schepenen

B/ Vanaf 27 april 2007 tot 16 januari 2009

voormeld bouwwerk in stand te hebben gehouden

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering
van de gemachtigde ambtenaar - thans de
stedenbouwkundige inspecteur - of het college van
burgemeester en schepenen, in toepassing van artikel
65 §1 van de wet van 29 maart 1962 houdende
organisatie van de ruimtelijke ordening en de
stedenbouw - nadien artikel 68 §1 van het
gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement d.d.
22 oktober 1996, en thans strafbaar gesteld zijnde
overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151,
153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999
houdende organisatie van de ruimtelijke ordening,
zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28
september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het
decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het
decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het
decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het
decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12
van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en
48 van het decreet van 21 november 2003:

Gelet op het eensluidend advies van de Hoge raad voor
het Herstelbeleid d.d. 17 december 2007.

- de plaats te herstellen in de vorige toestand, te
weten de afbraak van de metalen loods, inclusief
eventuele vloerplaten

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van
125 € per dag bij niet-uitvoering van het vonnis
binnen de gestelde termijn.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te
op

en ambtshalve ingeschreven.

Ontvangen: 102,52 euro. De Bewaarder (get.)

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 14 april 2010 door de beklaagden tegen al de schikkingen
- op 14 april 2010 door het Openbaar Ministerie tegen al de schikkingen uitgezonderd deze betrekkelijk de burgerlijke belangen

tegen het **vonnis**, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op **30 maart 2010** door de correctionele rechtbank van **Hasselt**, 13^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

Eerste beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan het misdrijf, zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Veroordeelt beklaagde voor de feiten tot een geldboete van 400,00 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x 5,5) en alzo gebracht op 2.200,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 75 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 42,27 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van 25,00 euro.

Tweede beklaagde :

Verklaart beklaagde schuldig aan het misdrijf, zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Veroordeelt beklaagde voor de feiten tot een geldboete van 400,00 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x 5,5) en alzo gebracht op 2.200,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 75 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 42,27 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van 25,00 euro.

Derde beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan het misdrijf, zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Veroordeelt beklaagde voor de feiten tot een geldboete van 400,00 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x 5,5) en alzo gebracht op 2.200,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 75 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 42,27 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van 25,00 euro.

Vierde beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan het misdrijf, zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Veroordeelt beklaagde voor de feiten tot een geldboete van 400,00 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x 5,5) en alzo gebracht op 2.200,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 75 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 42,27 euro,

doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van 25,00 euro.

*

Beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van 6 maanden, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door de afbraak van de metalen loods - inclusief de vloerplaat -, onder verbeurte van een dwangsom van € 125 per dag.

Zegt voor recht dat de overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats, te vervoeren en te verwijderen.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan - verminderd met de opbrengst van de verkoop van materialen en voorwerpen - verhaalbaar op de beklaagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

* * *

I. Procedure.

Het Openbaar Ministerie werd gehoord in zijn vordering.

De beklaagden werden gehoord in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door mr. advocaat bij de balie van

De neergelegde stukken worden in het beraad betrokken.

Het Hof houdt geen rekening met de tijdens het beraad toegekomen stukken.

De hogere beroepen van de beklaagden en van het Openbaar Ministerie, naar vorm en termijn regelmatig, zijn ontvankelijk.

Het bestreden vonnis bevat een tegenstrijdigheid in die zin dat voor elk van de beklaagden in het overwegend gedeelte wordt aangenomen dat het misdrijf van instandhouding niet meer strafbaar is terwijl in het beschikkend gedeelte alle beklaagden worden schuldig verklaard en straf kregen voor wat betreft "het misdrijf zoals omschreven in de inleidende dagvaarding" terwijl aan de beklaagden twee misdrijven werden ten laste gelegd en zoals in de dagvaarding omschreven onder A. (de wederrechtelijke oprichting) en B. (de instandhouding); daarnaast werd aan de vierde beklaagde - een rechtspersoon - een onwettige straf opgelegd.

Actualisering van de feiten der tenlasteleggingen:

Overeenkomstig de vordering van het Openbaar Ministerie dient de omschrijving van de feiten die aan de beklaagden ten laste worden gelegd geactualiseerd als volgt:

"de feiten met ingang van 1 september 2009 thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 93.1° a), 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zoals gewijzigd bij artikel 2 van het Decreet van 28 september 1999, de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26 april 2000, de artikelen 4 en 10 van het Decreet van 13 juli 2001, de artikelen 2 en 3 van het Decreet van 1 maart 2002, de artikelen 6 en 7 van het Decreet van 8 maart 2002, de artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het Decreet van 4 juni 2003 en de artikelen 46, 47 en 48 van het Decreet van 21 november 2003 en laatst bij de artikelen 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61 en 95 van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009)

en

de feiten bij toepassing van de artikelen 110 en 111 van boek XIV van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009) met ingang van 1 september 2009 eveneens omschreven als een inbreuk op het artikel 4.2.1.1° a) en strafbaar gesteld bij de artikelen 6.1.1.1°, 6.1.41.§1, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (Besluit van de Vlaamse Regering houdende coördinatie van de Decreetgeving

op de ruimtelijke ordening d.d. 15 mei 2009 (B.S. 20.08.2009))”.

Het Hof stelt vast dat partijen zich hierop hebben kunnen verdedigen en dat de feiten zelf die het voorwerp van het onderzoek uitgemaakt hebben, door deze actualisering niet worden gewijzigd.

II. Motivering ten gronde.

Nu de bewuste werken niet gelegen zijn in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, geldt voor de instandhouding daarvan (tenlastelegging sub B.) geen strafsanctie meer.

De schuld van de beklaagden aan de wederrechtelijke oprichting (tenlastelegging sub A.) van de bewuste constructie wordt door het Hof, na hernieuwd onderzoek ter terechtzitting en aan de hand van de stukken van het dossier, als bewezen aangenomen en trouwens door de beklaagden niet betwist; de bewuste constructie vereiste een stedenbouwkundige vergunning en beklaagden beschikten daar niet over.

Gelet op het gerechtelijk verleden van alle beklaagden, op het feit dat zij reeds een belangwekkende aanvang hebben gemaakt met het uitvoeren van het herstel van de plaats in de voorgaande toestand en mede met het oog op hun sociale reclassering, kan aan alle beklaagden, die daartoe in de wettelijke voorwaarden verkeren, de gunst van de gewone opschorting van de uitspraak van de veroordeling worden verleend en dit voor een termijn van drie jaar.

De herstellvordering:

Voor zover deze gekoppeld is aan de feiten van de instandhouding kan zij niet langer worden ingewilligd nu de instandhouding niet meer strafbaar is op het ogenblik van de huidige uitspraak; de herstellvordering, voor zover geënt op de feiten van de wederrechtelijke oprichting (feit A.), is nog steeds te onderzoeken.

Alhoewel beklaagden reeds een aanvang hebben genomen met de noodzakelijke werken daartoe, blijkt dat er nog steeds enkele palen in de grond steken en diverse afbraakmaterialen nog niet zijn verwijderd; in die zin past het om de gevorderde herstelmaatregel, en waaromtrent gunstig advies voorligt van de Hoge raad voor het Herstelbeleid, in te willigen; het te bevelen herstel in de oorspronkelijke toestand omvat: de afbraak,

inclusief de eventuele vloerplaat, van de metalen loods.

Het past om te dezen de termijn voor het herstel te bepalen op zes maanden vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest.

Verder komt het passend over om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 125 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door de beklaagden wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal opvorderbaar zijn vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend. Dit houdt concreet in dat er geen dwangsomtermijn wordt toegestaan.

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 212 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 38, 50 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 93.1°.a), 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003, gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003 en gew. art. 36,

- 50, 53, 54, 55, 56, 61, 95, 110 en 111 van het decreet 27 maart 2009
- 4.2.1.1°.a), 6.1.1.1°, 6.1.1. lid 3 en 4, 6.1.41.§1, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
 - 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
 - 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
 - 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
 - 91 van het K.B. van 28 december 1950
 - 1385bis gerechtelijk wetboek
 - 1, 3, 6 en 18bis van de wet van 29 juni 1964

Zonder rekening te houden met de tijdens te beraad toegekomen stukken;

Ontvangt de hogere beroepen;

Wijzigt het bestreden vonnis en opnieuw recht doende;

Actualiseert de feiten van de tenlasteleggingen zoals voormeld (pagina's 7-8);

Stelt vast dat voor de feiten van de tenlastelegging B. (instandhouding) geen strafsanctie meer geldt en ontslaat beklaagden uit dien hoofde van rechtsvervolging;

Zegt voor recht dat de herstellvordering desbetreffend niet meer ingewilligd kan worden;

Verklaart alle beklaagden schuldig aan de hen ten laste gelegde feiten sub A. (wederrechtelijke oprichting) en zoals geactualiseerd;

Verleent aan ieder van de vier beklaagden het voordeel van de gewone opschorting van de uitspraak van de veroordeling en dit voor een termijn van DRIE JAAR vanaf heden;

Legt aan ieder van de vier veroordeelden een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Beveelt beklaagden de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert de afbraak, inclusief de eventuele vloerplaat, van de metalen loods, binnen de termijn van ZES MAANDEN ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen zes maanden na het in kracht van gewijsde gaan van

huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt al de beklaagden, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, solidair tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van HONDERD VIJFENTWINTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beklaagden tot de overige kosten van de strafvordering en de herstellvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 303,97 euro, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de thans nog weerhouden feiten.

Dit arrest is gewezen te ANTWERPEN door het
HOF VAN BEROEP, TWAALFDE KAMER,
samengesteld uit

Raadsheer wnd. Voorzitter,

Raadsheer,

Plaatsvervangend Raadsheer,

en op de openbare terechtzitting van

ZES OKTOBER TWEEDUIZEND EN TIEN

uitgesproken door Raadsheer wnd.
Voorzitter,

in aanwezigheid van Advocaat-generaal

met bijstand van Griffier